

Resebrev 5 - Portugal 3

Tisdagen den 8 juni 2004.

Hejsan! Det är dags för en uppdatering om vårens händelser. Sedan vårt senaste brev (den 8 mars) från Alvor har vi seglat 580 Nm. Seglingstakten har med andra ord inte varit så snabb men vi har desto fler minnen! Vi har följt kusten österut ner till Gibraltar och Marocko.

I april var det fortfarande ganska kallt på sjön och på nätterna använde vi vår heatpal flitigt. Marinan i Olhao är fortfarande gratis, eftersom det inte finns el eller vatten på pontonerna och ej heller något marinakontor. Vi stannade i Olhao i drygt en vecka innan vi seglade till Rio Guadiana. Seglingen dit gick tillsammans med sex brittiska båtar. Med en svensk spinnaker lyckades vi ta oss in i floden som första båt. Tävlingsinstinkten finns kvar med den skillnaden att nu tävlar vi med lika nertyngda båtar som vår egen!

Rio Guadiana är ett kapitel för sig. Floden utgör gränsen mellan Portugal och Spanien. Det finns småbyar på bägge sidor även om de på den portugisiska sidan överväger till antalet. Fågellivet är fantastiskt även om vi inte känner till så många arter. Biätare har vi lyckats identifiera och storkar som flyger längs flodbanken. Efter flodmynningen är det i princip bara fritidsbåtar, vilket gör att man kan ankra var man vill.

Femton nautiska mil upp ligger tvillingbyarna Alcoutim (Portugal) och Sanlucar de Guadiana (Spanien) och bevakar varandra. Bägge byarna har magnifika fort som minner om gamla tider.

Vi gick ytterligare en bit upp till nästa by, Pomarao, byn som har lika många invånare som gatlampor, 43 stycken. Så säger i varje fall ryktet. Här är den sociala samvaron betydelsefull och både lokalbefolkning och seglare går till den kooperativa baren på kvällen. Den är ett fungerande folkets hus där priserna passar allas plånböcker. Det finns inga affärer men det kommer en brödbuss tre gånger i veckan. Plast-toalettpapper kan köpas i en annan buss och när den kommer tutar

den i backen ovanför byn. Pomarao har för oss blivit ett smultronställe att bevara i minnet med vänliga människor fortfarande hjälpsamma utan att ha pengar i blicken. På väg ner för floden igen stannade vi en natt vid en biflod där vi tog dingen in och tittade på färskvattensköldpaddor. Vi plockade även vilda apelsiner som höll sig i en månad!

El Rompido i Spanien blev vårt nästa stopp efter floden men trots att det var en fin ankring så var stället i sig en besvikelse. Folktomt och spöklikt med en boatyard som har rykte om sig att vara bra. Marinhandeln skulle var välsorterad men det kan vi väl inte påstå att den var, inte ens efter portugisiska mått. För att ta sig in här måste man över en sandbank vid högvatten och det tog fem dagar innan vi vågade oss ut igen på grund av mycket dyning från havet. Sedan fick vi regn, och då menar vi verkligen regn! En front passerade en natt då vi låg i en marina och det blev inte mycket sömn den natten då det ven och tjöt i alla riggar runt oss. När vi seglade nästa sträcka var det mycket gammal sjö kvar och trots att vinden var fin hade vi kross-sjöar att se upp för. Mazagon, Chipiona, Rota och Barbate var hamnar vi angjorde på väg till Gibraltar.

Tarifa är Europas sydligaste udde, känd för sina starka vindar men vi fick gå för motor i bleke. I Gibraltar måste man klarera in i tullen innan man går till någon av de tre marinorna. Vi valde den nordligaste av dem, Marina Bay, och vi var lika fascinerade varje gång det kom ett flygplan till flygplatsen några hundra meter norrut. Vi tyckte om Gibraltar, mycket att se och göra men dyrt i förhållande till vad vi blivit vana vid. Aporna är kvar och en av dom hoppade upp på Krilla som blev lite nervös. Efter två dagar flyttade vi oss till ankring i La Linea i Spanien på gångavstånd till Gibraltar.

Sedan fick vi uppleva en så kallad levanter. Vindar från ost på mellan 20 och 25 m/s med ett mörkt moln hängande över Gibraltar. Vi hade det bra på ankringen, det var värre i marinorna där det gick in vågor och några båtar flyttade ut till oss istället då det var bekvämare!

När levantern lagt sig gick vi till Marina Smir i Marocko tillsammans med en kanadensisk båt. Vi hade delfinerna med oss över sundet också! Vi hyrde en taxi och besökte städerna Tetuoan och Chefchaouen där vi fick ta del av minttea, mattor och dyra kryddor. Vi har dock våra pengar kvar i behåll och det vi fick mest av var gratis, nämligen minnen! Det går många rykten om Marocko och vi var nyfikna nog att vilja oss på ett besök och det ångrar vi inte. Alla var mycket vänliga och det kom ingen ombord för genomsökning och vi har inte betalat i vare sig whisky eller cigaretter. Det var dock skönt att ha en kompisbåt med sig, särskilt som marinan var ganska öde. Det är inte så många som vågar sig hit av olika anledningar.

Vi tog oss tillbaka till La Linea och med rätt väderprognos gick vi tillbaka genom Gibraltar Strait mot Olhao i Portugal. Det tog oss 36 timmar, varav vi kunde segla endast de tre sista på grund av för lite vind. Vi hittade en jeepdunk i plast och en stor kulfender till havs vilket bröt monotonin lite! Fendern gav vi till några norska kompisar med en större båt än vår. Jeepdunken hade tre små hål på ena sidan. Well, allt är inte guld som glimmar!

Nu har vi varit i Olhao i snart två veckor och sedan två dagar ligger vi ankrade utanför den vackra ön Culatra. Värmen kom med 32 grader och då ville vi hellre ligga här med rent vatten än inne i marinan med "inte lika rent vatten". Vårt nästa mål är att ta oss till Porto Santo och Madeira men det får vi skriva om i nästa brev!

Ha en bra sommar!
Gunilla och Krister Bewert